VLIEGDAGBOEK

Onder deze titel publiceren we uw reis- of vluchtverslagen. Heeft U een vlucht gemaakt die U bijzonder is bijgebleven? Heeft U vliegervaringen opgedaan die nuttig voor onze leden kunnen zijn?
Laat het ons vlug weten op echo@raac.be !!!

Een vluchtje met een Cessna 180 door Centraal Afrika met “Lady Bush Pilot”.

(Gino Loosen)

Kennismaking met “Lady Bush Pilot”.

Op een vrijdagavond in mei 2019 zie ik Danny Cabooter in het RAAC-Clublokaal. Ik had juist een tweedehandse Cessna T182T aangekocht voor mijn opdrachtgever in Djibouti, in de Hoorn van Afrika, en zou het vliegtuig eerstdaags alleen naar daar vliegen. Ik zag er wel een beetje tegen op om deze ferryvlucht alleen te doen.

Danny vertelde me dat een zekere Valérie met haar Piper Super Cub vanuit Namen, solo, Afrika was rondgevlogen. Langs de Oostkust vloog ze naar Kaapstad en langs de Westkust terug tot in Antwerpen. Ze zou de volgende dag

een voordracht geven over haar avontuur in het Stampe Museum, gevolgd door een receptie. Danny zei: *"Ik denk dat je haar zou moeten leren kennen en ik ga vragen dat ze jou en Natalie ook uitnodigt"*.

De volgende avond, na de voorstelling van haar Afrika-rondvlucht, die bijgewoond werd door een tachtigtal aanwezigen, stelt Danny mij voor aan Valérie. Hij zegt: *"Valérie, dit is mijn vriend Gino en hij gaat eerstdaags een Cessna 182 naar Djibouti vliegen"*. Zij zegt tegen mij: *"Monsieur, avez-vous besoin d'un copilote ?"*. Ik zeg: *"Oui Madame"*. Zij zegt: *"Monsieur vous rigolez"*. Ik zeg: *"Non Madame, je suis sérieux"*. Waarop zij antwoordt: *"Alors je vous accompagne"* en drie dagen later waren we samen onderweg naar Djibouti. Ik kon mij geen beter gezelschap voorstellen.

Wie is "Lady Bush Pilot"?

Valérie Dereymaeker, aka "Lady Bush Pilot", is een dame van middelbare leeftijd uit het Brusselse. Na haar studies psychologie aan de ULB werkt ze even in een Brussels ziekenhuis, daarna is ze actief bij een NGO in Armenië, leidt ze een meubelfabriek in Thailand en vestigt zich dan als zelfstandig vastgoedmakelaar in Brussel.

In 2012, op 45-jarige leeftijd, beslist ze om te gaan leren vliegen. Ze komt terecht bij de "Brussels Aviation School", met PA-38 en PA-28 op Charleroi. Na haar eerste vlucht is ze volledig overdonderd en vreest ze dat ze nooit haar PPL gaat halen. Haar school organiseert echter spaghetti vluchten van meerdere dagen en met vijf uur ervaring neemt ze deel aan een groepsvlucht naar de Poolcirkel. Ze weet dan zeker dat het dat is wat ze wil en ze behaalt haar vergunning in 2013.

Later dat jaar, neemt ze weer deel aan een meerdaagse groepsvlucht met als hoogtepunt een landing op het strand van Barra Airport (EGPR), op de Buiten-Hebriden. Wanneer ze daar een koppel ziet toekomen met een Piper PA-18 Super Cub, beslist ze om zelf een Super Cub aan te kopen maar eerst wil ze ervaring opdoen op staartwiel vliegtuigen.

In de zomer van 2014 trekt ze naar Anchorage in Alaska, om te trainen op PA-18 met instructeur Steve Williams. Daarna haalt ze haar seaplane rating op PA-18 met instructeur Rich Morisson. Het is deze laatste die op haar afscheidsfeestje zegt: "Valérie, now you are a real *Lady Bush Pilot*" en dit wordt haar latere handelsmerk.

In december 2014 vindt ze haar Piper Super Cub, N45458, in Duitsland. Het vliegtuig uit 1965 was eigendom van een "Wing Walker" (dames met meestal

lang haar, die acrobatische figuren vertonen boven op de bovenste vleugel van een tweedekker in vlucht). De thuisbasis van het vliegtuig wordt Temploux bij Namen.

In 2017 wil ze deelnemen aan een georganiseerde groepsvlucht naar Kaapstad in Zuid-Afrika. Wanneer de organisatie mislukt, besluit ze om alles zelf te organiseren en solo naar Kaapstad te vliegen in verschillende etappes. Eens daar aangekomen beslist ze om via de Westkust van Afrika terug te vliegen en om van Antwerpen haar thuisbasis te maken. En zo vindt onze kennismaking plaats in mei 2019 (zie hierboven).

Valérie is sinds twee jaar trouw lid van onze club de RAAC. Frans is haar moedertaal en haar Engels is zeer goed (level 6), maar voor Nederlands haalt ze geen level 2. Niemand is perfect, hé!

Solo rond-de-wereld tour

Het zou Valérie niet zijn moest haar ambitie daar stoppen. Haar volgend project is een solo tour rond de wereld in Westelijke richting. Maar daarvoor heeft ze een meer performant vliegtuig nodig. Waarschijnlijk werd ze geïnspireerd door

Jerry Mock, een Amerikaanse en de eerste vrouw die in 1964 met een Cessna 180 solo rond de wereld vloog in 29 dagen. Haar verhaal staat beschreven in het boek “Three-Eight Charlie”, een echte aanrader voor de mensen die nog boeken lezen! En een Bush pilot moet natuurlijk een taildragger vliegen. *“Noblesse oblige”*.

De zoektocht naar een geschikte Cessna 180 was niet eenvoudig. Er staan er weinig te koop. Na veel omzwervingen vond ze het geschikte vliegtuig in Mississippi in de USA, de N904BP van bouwjaar 1975. Na een pre-buy inspectie werd het vliegtuig uitgerust met extra brandstoftanks in de vleugels en naar Florida gevlogen waar het uit elkaar werd genomen en in een container gestopt voor transport per schip naar Antwerpen. Daar werd het door Raymond Cuypers van RAR terug in elkaar gestoken en ik deed de eerste testvlucht in februari 2021. Enkele weken later doet Valérie haar eerste solo landingen op de C180 op de Keiheuvel.

De avionica van N904BP was erg verouderd. Eén 8.33 radio, een rommelige indeling van de instrumenten en een GPS voor het museum. Een duur bezoekje aan ASP in Zwartberg drong zicht op maar het resultaat mocht er zijn. Een volledig nieuw instrumentenbord, een DME, een Garmin 750 en adequate instrumentverlichting met LED waren het resultaat.

Antwerpen – Kisangani

Intussen vliegt Valerie erop los met de Cessna 180. Ze bezoekt Fly-in's in het buitenland en organiseert zelf een Treasure-Hunt van enkele dagen in Frankrijk. Maar ze zoekt een uitvlucht om een langere vlucht te maken als voorbereiding op haar rond-de-wereld-tour en ze mist Afrika.

De oplossing komt uit een totaal onverwachte hoek. Op een dag krijgt ze op Facebook een vraag van een arts uit Bukavu in de Democratische Republiek Congo. Hij vraagt haar of ze familie is van een wijlen missionaris Dereymaeker en het verhaal klopt. Mede dankzij de hulp van deze missionaris heeft de arts in Leuven kunnen studeren. Hij staat nu aan het hoofd van een NGO die ondervoede jonge kinderen in het Oosten van Congo probeert te redden met een speciaal voedselprogramma. Inmiddels zijn Valérie haar petekind Jonathan en zijn vriendin Olympia, op zoek naar een thema voor een eindwerk. Valérie stelt voor dat zij een eindwerk maken over de organisatie van deze NGO en zij zal hen als passagiers met de Cessna naar Bukavu vliegen.

De vlucht gaat VFR van Antwerpen via Royanne, Lyon Bron, Sabadell, Granada, Rabat, Agadir, Laayoune, Nouadhibou, Dakar, Tambacounda, Bamako, Ouagadougou, Cotonou, Yaounde en Bangui naar Kisangani waar ze rond half december 2021 toekomt. Daar verneemt zij dat haar bejaarde vader in België met spoed is opgenomen in het ziekenhuis. Ze stuurt de jongeren met een lijnvlucht naar Bukavu en zij zal zelf naar Entebbe in Uganda vliegen, waar er een werkplaats is, want het vliegtuig heeft een 50-uur inspectie nodig. De Cessna kan veilig in Entebbe blijven staan tot Valérie terugkomt. Zij zou dan met Brussels Airlines van Entebbe naar Brussel vliegen om haar vader te gaan bezoeken. Maar het verloopt anders.

De timing is slecht want op de evenaar is het regenseizoen aangebroken en ook in het Oosten van Congo tussen Kisangani en Entebbe stijgt het reliëf met toppen boven de 8.000 voet. Ze vertrekt van Kisangani naar Entebbe maar na 1:30 vlucht komt ze in slecht weer terecht en ze heeft nog geen IFR-rating. Ze beslist wijselijk om naar Kisangani terug te keren. Het vliegtuig wordt buiten gestockeerd, en ze huurt een bewaker in die over het vliegtuig zal waken tot ze terugkomt. Ze neemt een lijnvlucht van Kisangani naar Kinshasa met een verbinding dezelfde dag naar Brussel.

Terug in België

Eénmaal terug in België bekommert Valérie zich eerst om haar vader die inmiddels aan de beterhand is. Dan vraagt ze me of het mij zou interesseren

om in februari 2022, samen de Cessna, eerst van Kisangani naar Entebbe te vliegen voor het onderhoud, en daarna van Entebbe tot Cotonou in Benin.

Ik vlieg nu al meer dan 5 jaar op een Falcon 7X voor het staatshoofd in Djibouti in de hoorn van Afrika. Ik heb al heel wat gezien van het Afrikaans continent maar meestal van boven de 40.000 voet aan Mach 0,85. Dat is toch nog iets anders dan van 1.500 voet aan 120 knopen. Ik was ook nog nooit in de DRC geweest maar ik las in school al de boeken van Jef Geeraerts over de Congo en ook later had ik verschillende vrienden van mijn leeftijd die in Congo waren opgegroeid. En dan waren er ook nog mijn vroegere instructeurs die veel in de Congo hadden meegemaakt maar er niet mochten over praten. Ik stemde dus in met het voorstel maar op voorwaarde dat we de Congo stroom zouden volgen van Kisangani (vroeger Stanleystad) over Mbandaka (vroeger Coquilhatstad) tot Kinshasa (vroeger Leopoldstad) en van daar naar Pointe-Noire in Congo Brazaville. Valérie stemde daar mee in en onze voorbereidingen konden beginnen. Uiteindelijk is ons vluchtje heel anders verlopen maar daar vertel ik later meer over.

Een volgende keer vertel ik over de Cessna 180 en hoe je je voorbereidt als Bush Pilot voor een vluchtje door Centraal Afrika.

Wie meer wil weten over de avonturen van Valérie kan haar website bekijken op www.ladybushpilot.com .